

ГІМН УКРАЇНИ

(за Павлом Чубинським)

Ні, не вмерла, не схилилась,
впавши на коліна.
Ніби німфа з дна морського,
встала Україна.
Не мирились з тяжким гнітом
мужні українці.
Йшли у бій за Батьківщину разом,
поодинці.
Ми твердиню зла й неволі
довго штурмували.
Відступали чужоземні зайди і вандали.
Пам'ятаєм Ярослава Мудрого,
Богдана...
Засіяла, ніби зірка, воля довгождана.
Зашумлять ліси Полісся
і Дніпра пороги...
Хто нам чинить перешкоди, згиньте,
геть з дороги!
В наших жилах дух козацький,
доблесть і відвага.
Синьо-жовтий стяг замаяв:
вірність і звитяга!
Треба нам тепер трудитись
до сьомого поту.

Геть ліни्वство!
Ну-мо, браття,
дружно за роботу!
У труді ми всі
примножим наших
предків славу.
Розбудуємо
дбайливо
ми свою державу.
Ми піднімемо
в поході
кетяги калини
і зійдемо на незнані
осяйні вершини.
Квітніть,
вишні українські,
розливайтесь, ріки!..
Слався, слався,
• роде красний,
нині і вовіки!

Юрій Загорський.

*Колись і ми догоримо, як свічка.
Колись і нас затьмарять спориші...
Чи буде відблиск у бездонні вічних,
Залежить не від сонця - від душі.*

Фотоетюд Ніни АВГУСТІН.
СМТ Млинів.